

VENÄJÄN TSAARI ETSII SUOJAA OMAA KANSAANSA VASTAAN TURKIN SULTTAANILTA

Kaikkien maiden ja kaikkien puolueiden ulkomainen lehdistö on täynnä tiedoituksia, sähköitä ja kirjoituksia eräiden Mustan meren laivaston aluksien siirtymisestä Venäjän vallankumouksen puolelle. Sanomalehdet eivät löydä sanoja ilmaistakseen hämmästyksensä, luonnehtiakseen kyllin voimakkaasti sitä häpeää, johon itsevaltiudellinen hallitus on itsensä saattanut.

Tuon häpeän huippuna on ollut *tsaarihallituksen kääntyminen Romanian ja Turkin puoleen pyynnöllä poliisiavun antamisesta* kapinaannousseita matruuseja vastaan! Siinä nyt tuli ilmi se, että „sisäiset turkkilaiset” ovat Venäjän kansalle peloittavampia kuin kaikenlaiset „ulkoiset turkkilaiset”. Turkin sulttaanin pitää suojata tsaarin itsevaltiutta Venäjän kansalta; — tsaari ei voi nojautua Venäjän sota-voimiin, ja hän rukoilee apua vierailta valtioilta. On vaikea kuvitella parempaa todistusta tsaarivallan täydellisestä romahduksesta. On vaikea löytää parempaa aineistoa Venäjän armeijan sotilaiden tehtävän selittämiseksi heille itselleen.

Katsokaa, mitä kirjoittaa heinäkuun 4 päivänä (uutta lukua) pääkirjoituksessaan „*Times*” lehti; — on huomautettava, että se on maailman rikkaimpia ja parhaiten informoituja sanomalehtiä, Englannin vanhoillisen porvariston äänenkannattaja, joka pitää jopa meidän „osvobozhdenijelaisiakin” ylettömän radikaalisina ja on myötämielinen „shipovilaisille” j.n.e. Sanalla sanoen, kukaan ei epäile tätä sanomalehteä Venäjän vallankumouksen voimien ja merkityksen yliarvioimisesta.

„Venäjän hallituksen voimattomuus merellä”, kirjoittaa „*Times*”, „on saanut ällistyttävän vahvistuksen siinä

nootissa, jolla tämä hallitus, kuten tiedoitetaan, on kääntynyt *Portan* (s.o. *Turkin* hallituksen) ja *Romanian* hallituksen puoleen. Tuossa nootissa Venäjän hallitus pyytää mainittuja valtioita pitämään Venäjän laivaston kapinoivia matruuseja tavallisina kriminaalirikollisina ja varoittaa niitä, että muussa tapauksessa ovat mahdollisia kansainväliset selkkaukset. Toisin sanoen, tsaarin hallitus on alentunut siinä määrin, että rukoilee *Turkin sulttaania* ja *Romanian kuningasta* olemaan niin ystävällisiä ja suorittamaan sen poliisitehtävän, jota se itse ei enää kykene omaksi hyväksymään suorittamaan. On jätävä odottelemaan, suvaitseeko *Abdulhamid* antaa tsaarille tämän pyytämää apua vai eikö. Näihin päiviin saakka matruusien kapinan ainoana seurauksena sen *Turkin* viranomaisiin tekemän vaikutuksen kannalta on ollut se, että kapina on pakottanut ne tiukentamaan valvonnan tavallista ankarammaksi; tämän valvonnan ensimmäiseksi uhriksi joutui lauantaina venäläinen rannikkopuolustusalue, jolla illalla, kun oli jo pimeä, Bosporin salmeen purjehti *Venäjän lähettiläs*. Turkkilaiset ampuivat tätä alusta tyhjällä panoksella. Tuskinpa turkkilaiset olisivat vuosi sitten rohjenneet tuolla tavalla toteuttaa valvontaansa. Mitä tulee *Romanian* hallitukseen, niin se teki oikein hyljätessään pyynnön kapinoivien matruusien pitämisestä kriminaalirikollisina. Sitä tietysti saikin odottaa itseään kunnioittavan kansakunnan hallitukselta. *Romanian* hallitus antoi määräyksen, ettei „Potjomkinille” saa antaa muonaa eikä hiiltä, mutta samalla se ilmoitti aluksen 700 matruusille, että jos he nousevat maihin Romaniassa, niin heitä tullaan pitämään vain ulkomaalaisina karkureina”.

Romanian hallitus ei siis lainkaan ole vallankumouksen puolella, ei sinnepäinkään! Mutta se ei kuitenkaan tahdo alentua kaikkien vihaaman ja halveksiman koko Venäjän tsaarin poliisipalvelukseen. Se vastaa kieltävästi tsaarin pyyntöön. Se menettelee niin kuin „itseään kunnioittavan kansakunnan hallituksen” pitääkin menetellä.

Tuolla tavalla Euroopassa puhutaan nyt Venäjän itsevaltiudellisesta hallituksesta, ja niin puhuvat ne, jotka vielä eilen kamsarsivat nöyrästi „suurelle ja mahtavalle yksinvaltiaalle”!

Nyt saksalaisetkin sanomalehdet toteavat tämän itsevaltiuden uuden ennenkuulumattoman häpeän. „Frankfurtin Lehdelle” sähkötettiin *Konstantinopolista* heinäkuun 4 pnä

utta lukua: „Venäjän lähettiläs Zinovjev jätti eilen Turkin hallitukselle Pietarin kabinetin nootin, jossa tiedoitetaan, että noin 400 venäläistä matruusia, upotettuaan yhden risteilijän, pelastui kaksi päivää sitten erääseen Konstantinopolin suuntaan purjehtineeseen englantilaiseen kauppalaivaan. Venäjän lähettiläs vaatii Turkilta tuon kauppalaivan ehdotonta pidättämistä, kun se purjehtii Bosporin läpi, sekä kapinaannousseiden venäläisten matruusien vangitsemista ja luovuttamista. Turkin hallitus kutsui samana iltana koolle ministerineuvoston erikoisistunnon, joka käsiteli Venäjän nootin. Turkki vastasi Venäjän lähetystölle, että lähetystön vaatimuksen täyttäminen on sille *mahdotonta*, sillä kansainvälisen oikeuden mukaan Turkilla ei ole poliisivalvontaoikeutta niihin laivoihin nähden, jotka purjehtivat Englannin lipun alla, ei edes silloinkaan, kun nuo laivat ovat Turkin satamissa. Sitä paitsi Venäjän ja Turkin välillä ei ole *sopimusta rikollisten luovuttamisesta*”.

Turkki vastasi „urheasti”,— huomauttaa saksalainen lehti sen johdosta. Turkkilaiset eivät halua olla tsaarin poliisikäskyläisiä!

Niinikään tiedoitetaan, että kun hävittäjä „Stremitelnyj” * yhdessä eräiden toisten sota-aluksien kanssa saapui „Potjomkinin” haussa Konstanzaan (Romania), niin Romanian hallitus huomautti venäläisille viranomaisille, että Romanian vesillä valvoo järjestystä Romanian armeija ja Romanian poliisi siinäkin tapauksessa, vaikka „Potjomkin” olisi vielä Romanian vesillä.

Näin ollen käykin siis niin, että „Potjomkinin” ulkomaalaisille aluksille aiheuttaman rauhattomuuden asemesta (jolla tsaarin itsevaltius peloitteli Eurooppaa) niille sateleekin nyt ikävyyksiä Venäjän laivaston taholta. Englantilaiset ovat kuohuksissaan „Granley” aluksensa pidättämisestä ja tarkastamisesta Odessassa. Saksalaiset ovat kiihdyksissä niiden huhujen vuoksi, joiden mukaan venäläisten pyynnöstä turkkilaiset pysäyttävät ja tarkastavat Odessasta Konstantinopoliin purjehtivan saksalaisen „Pera” aluksen. Ehkäpä Venäjän tällaisten olosuhteiden vallitessa ei ole niinkään helppoa saada Euroopalta apua Venäjän vallankumouksellisia vastaan. Tätä avunantokysymystä käsittelevät hyvin useat ulkolaiset sanomalehdet, mutta

* Sanotaan, ettei „Stremitelnyillä” ole matruuseja. Miltei koko miehistö on yksinomaan upseereja. Ylimystö kansaa vastassa!

suurimmalta osaltaan ne tulevat siihen johtopäätökseen, ettei tsaarin auttaminen taistelussa „Potjomkinia” vastaan ole Euroopan asia. Saksalaisessa „Berliner Tageblatt” * lehdessä julkaistiin uutinen, että Venäjän hallitus on kääntynyt suurvaltojenkin puoleen pyynnöllä lähettää näiden sotaluokset Konstantinopolista Odessaan auttamaan järjestyksen palauttamista! Sen, kuinka paikkansapitävä on tuo uutinen (jonka eräät muut sanomalehdet kumoavat), näyttää lähitulevaisuus. Epäilemätöntä on kuitenkin se, että „Potjomkinin” siirtyminen kapinan puolelle oli ensimmäinen askel Venäjän vallankumouksen muuttumisessa kansainväliseksi voimaksi, sen asettamisessa vastakkain Euroopan valtioiden kanssa.

Tätä seikkaa ei pidä unohtaa arvioitaessa uutista, jonka hra *Leroux* tiedotti 4/VII uutta lukua Pietarista pariisilaiselle „Le Matin” ** lehdelle lähettämässään sähkeessä: „Koko tuossa „Potjomkinin” jutussa”, kirjoittaa hän, „hämmentyttää Venäjän viranomaisen lyhytnäköisyys, mutta ei voida olla panematta merkille myöskään puutteita *vallankumouksen järjestelyssä*. Vallankumous valtaa panssarilaitaan — ennennäkemätön tapaus historiassa! — tietämättä kuitenkaan, mitä sillä tekisi”.

Se on epäilemättä suurelta osaltaan totta. Me olemme kiistämättä syypäitä vallankumouksen riittämättömään järjestyneisyyteen. Meidän syytämme on se, että eräät sosialidemokraatit eivät ole riittävästi tajunneet välttämättömäksi vallankumouksen järjestämistä, kapinan asettamista lykkäystä sietämättömien käytännöllisten tehtävien joukkoon, väliaikaisen vallankumoushallituksen tarpeellisuuden propagointia. Olemme ansainneet sen, että porvarilliset kirjailijat moittivat nyt meitä, vallankumouksellisia, vallankumouksen tehtävien huonosta asettelusta.

Mutta onko panssarilaiva „Potjomkin” ansainnut tuon moitteen, — sitä emme rohkene sanoa. Ehkäpä sen miehistö pitikin päämääränään juuri eurooppalaisen valtion satamassa näyttäytymistä? Eikö sitten Venäjän hallitus salannut kansalta tietoja Mustan meren laivaston tapahtumista aina siihen saakka, kunnes „Potjomkin” oli saapunut vapaasti Romaniaan? Ja Romaniassa vallankumouksellinen panssarilaiva on jättänyt konsuleille julisteen, jossa juliste-

* — „Berliinin Päivälehti”. *Toim.*

** — „Aamu”. *Toim.*

taan sota tsaarin laivastolle ja vakuutetaan, että neutraalisten laivojen suhteen panssarilaiva ei ryhdy mihinkään vihamielisiin tekoihin. *Venäjän vallankumous on ilmoittanut Euroopalle Venäjän kansan avoimesta sodasta tsarismia vastaan.* Tosiasiallisesti Venäjän vallankumous tekee siten yrityksen esiintyä Venäjän uuden, vallankumouksellisen hallituksen nimessä. Se on epäilemättä vasta ensimmäinen, heikko yritys,— mutta „alku aina hankala”, sanoo sananlasku.

Viimeisten uutisten mukaan „Potjomkin” on saapunut Feodosiaan ja vaatii muonaa ja hiiltä. Kaupungin väestöliikehtii. Työläiset vaativat vallankumouksellisen panssarilaivan pyynnön tyydyttämistä. Duuma päättää kieltää hiilen, mutta antaa muonaa. Koko etelä-Venäjä liikehtii kovemmin kuin koskaan aikaisemmin. Kansalaissodan uhrien luku Odessassa nousee *6.000 henkeen.* Sähkötetään, että sota-oikeus on ammuttanut 160 kapinallista, että Pietarista on annettu käsky „*olla armahtamatta!*”. Mutta sotaväki on voimaton, sotaväki itse on epäluotettavaa. Liikehtiminen Odessan tehdaskaupunginosissa ei tyynty. Viime yönä (heinäkuun 5 päivän vastaisena yönä uutta lukua) sai surmansa 35 henkilöä. Suuri osa sotaväkeä on kenraalikuvernöörin käskystä viety pois kaupungista, sillä *sotaväen keskuudessa on ilmennyt vakavaa kurittomuutta.* Nikolajevissa ja Sevastopolissa on tapahtunut liikehtimisiä hallituksen arsenaaleissa. Sevastopolissa on surmattu 13 henkeä. Hersonin läänin viidessä kihlakunnassa tapahtuu talonpoikaiskapinoita. *Viimeisten neljän päivän aikana on surmattu noin 700 talonpoikaa.* „Nähtävästi alkaa”, näin kirjoitetaan Odessasta Lontooseen 5/VII uutta lukua lähetetyssä sähkössä, „taistelu elämästä ja kuolemasta kansan ja virkavallan välillä”.

Niin, todellinen vapaustaistelu, taistelu elämästä ja kuolemasta on vasta alussa. Vallankumouksellinen panssarilaiva ei ole vielä sanonut viimeistä sanaansa. Eläköön siis vallankumousarmeija! Eläköön vallankumoushallitus!